

Εργαστήριο «Θέατρο, Φιλοσοφία και Εκπαίδευση»

ΠΜΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΑΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΘΕΑΤΡΟ: ΔΡΑΜΑΤΟΥΡΓΙΑ, ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ,
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Το σώμα ως πεδίο κατασκευής νοήματος στο Θέατρο, στην Έρευνα, στη Φιλοσοφία

Επιστημονικό-Καλλιτεχνικό Συμπόσιο

Δευτέρα 1 Απριλίου 2024 5 μμ.

Το Εργαστήριο «Θέατρο, Φιλοσοφία και Εκπαίδευση» και το ΠΜΣ «Ελληνικό και Παγκόσμιο Θέατρο: Δραματουργία, Παράσταση, Εκπαίδευση» του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ διοργανώνουν επιστημονικό-καλλιτεχνικό συμπόσιο με θέμα «Το σώμα ως πεδίο κατασκευής νοήματος στο Θέατρο, στην Έρευνα, στη Φιλοσοφία». Το Συμπόσιο φιλοδοξεί να αποτελέσει σημείο επιστημονικής και καλλιτεχνικής συνάντησης εκπροσώπων τεσσάρων Τμημάτων της Φιλοσοφικής Σχολής του ΕΚΠΑ: Θεατρικών Σπουδών, Φιλοσοφίας, Ψυχολογίας και Παιδαγωγικής.

Κεντρική θέση του Συμποσίου είναι ότι το σώμα αποτελεί ζωτικό στοιχείο της θεατρικής παράστασης και ότι η σχετική συζήτηση συνδέεται με την εξέλιξη της ιδέας του σώματος στη Φιλοσοφία και στις ποιοτικές μεθοδολογίες έρευνας γενικότερα. Στη Φιλοσοφία και στις ποιοτικές μεθοδολογίες το σώμα απαλλάσσεται από τον καρτεσιανό δυϊσμό. Στο Θέατρο το σώμα θεωρείται κάτι περισσότερο από το σωματικό στήριγμα του λόγου. Στο πλαίσιο αυτό, η συζήτηση για το σώμα στο Θέατρο αποτελεί στην ουσία συζήτηση για τα βαθύτερα στοιχεία του ανθρώπινου πολιτισμού.

Πρώτο μέρος: Επιστημονικό πρόγραμμα

(Αμφιθέατρο Βιβλιοθήκης Φιλοσοφικής Σχολής, 5 μμ)

Το σώμα στο χορό ως 'πεδίο μάχης'. Επαναπροσεγγίζοντας τις έννοιες της εκφραστικότητας και της αυθεντικότητας.

Στεριανή Τσιντζιλώνη. Επίκουρη Καθηγήτρια Χορού, Τμήμα Θεατρικών Σπουδών ΕΚΠΑ

Η ενσώματη στροφή στις κοινωνικές επιστήμες και η χρήση του κοινωνιοδράματος στην ποιοτική έρευνα..

Φιλία Ίσαρη. Καθηγήτρια Συμβουλευτικής Ψυχολογίας, Τμήμα Ψυχολογίας ΕΚΠΑ.

Η ιστορία που έχει γίνει σώμα: Η έννοια του *habitus* στη σκέψη του Pierre Bourdieu.

Μαρία Καμπίση. Υποψήφια Διδάκτωρ, Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης και Ιστορίας του Παντείου Πανεπιστημίου.

Η σταδιακή ανατίμηση του σώματος στη νεότερη και σύγχρονη γαλλική φιλοσοφία εν μέρει ως κριτική στον καρτεσιανισμό: από τους Maine de Biran, Ravaisson και Bergson ως τον Gabriel Marcel, τον Merleau-Ponty και τους επιγόνους του.

Γιάννης Πρελορέντζος. Καθηγητής Νεώτερης και Σύγχρονης Φιλοσοφίας, Τμήμα Φιλοσοφίας του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών.

Ο σύγχρονος χορός και ένα έργο τέχνης συνομιλούν: πώς γεννιέται η κίνηση μέσα στο μουσείο. Το παράδειγμα της «Αφηρημένης».

Μαρία Καμπέρη. Δημιουργός- Παραγωγός Χορογραφικών Έργων, *Selas Dance Company*.

Η διδασκαλική φωνή ως σώμα.

Θάνος Βέρδης. Αναπληρωτής Καθηγητής Εκπαιδευτικής Έρευνας και Αξιολόγησης, Παιδαγωγικό Τμήμα Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Δεύτερο μέρος: Καλλιτεχνικό πρόγραμμα

(Κτίριο Φιλοσοφικής Σχολής, Αίθουσα 914, 7: 30 μμ.)

«Αφηρημένη». Παράσταση σύγχρονου χορού με ζωντανή μουσική (συνδεδεμένη με την επιστημονική εισήγηση της Μαρίας Καμπέρη στο πρώτο μέρος του Συμποσίου)

